

غوٺ پاڪ جون ڪرامتون

هفتيوار سننن پريي اجتماع ۾ ٿين وارو
سننن پريو بيان

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

غوٺ پاڪ جون ڪرامتون

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ أٰلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
وَعَلَىٰ أٰلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت
ڪري وندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتڪاف جو ثواب
حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪاٺ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پاڪ جي فضيلت

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جي محبوب، دانائي غُيُوب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ارشاد
مشڪبار آهي: بخيل آهي اهو شخص جنهن جي سامهون منهنجو ذڪر ٿئي،
پوءِ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي. (مسند احمد بن حنبل، ج 1، ص 429، حديث 1736)

جائين نه جب تک غلام ڦلڻ ۽ سڀ پر حرام

ملڪ تو ۽ آپ کاتي ۽ ڪروڙون ڏروڙ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا ثنا اسلامي پاترو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون

سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”بَيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

پهريون ڳالھ: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
 صَلَّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذْكُرْ اللهُ، تُوْبُوا اِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلَّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀاري 14 سورة النحل
 آيت نمبر 125: اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ التَّوَعُّظِ الْحَسَنَةِ

”ترجمو ڪنز اليمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةٌ** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڌيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مرغي زنده ڪري ڇڏي:

هڪ بيبي، سرڪار بغداد، حضور غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي خدمت ۾ اهو چئي پنهنجو پٽ ڇڏي وئي ته هي اوهان سان محبت ڪندو آهي، الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي لاءِ هن جي تربيت فرمايو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان کي قبول فرمائي مجاهدي ۾ لڳائي ڇڏيو، هڪ ڏينهن ان جي ماءُ آئي، ڏنائين ته چوڪرو بُڪ ۽ شبِ بيداريءَ سان ڪمزور ۽ ڦڪو ٿي ويو آهي ۽ جوَ جي ماني کائي رهيو آهي، جڏهن غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ حاضر ٿي ته ڏنائين ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي سامهون هڪ ٿانو ۾ مرغيءَ جون هڏيون رکيل آهن، جنهن کي غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

جن تناول فرمايو هو. عرض ڪيو! يا غوثِ اعظم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اوهان پاڻ ته مرغي ڪاٺو ۽ منهنجو ٻچو جوَ جي ماني. هي ٻڌي غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن پنهنجو هٿ مبارڪ انهن هڏين تي رکيو ۽ فرمايائون: قَوْمِي بِإِذْنِ اللهِ الْذِي يُحْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَوِيْمٌ يعني اُت ان الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان جيڪو بوسيده هڏين کي زندهه فرمائيندو. اهو فرمائڻ هيو ۽ مرغي فوراً زندهه صحيح سلامت اُتي ڪري آواز ڪرڻ لڳي، غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: جڏهن تنهنجو پٽ هن درجي تي پهچي ويندو ته جيڪو چاهيندو ڪائيندو.

(بهجة الاسرار، ص. 128)

وہ کہہ کر قم یازن اللہ جلادیتے ہیں مردوں کو

بہت مشہور ہے احیائے موتی غوثِ اعظم کا

جلا یا استخوانِ مرغ کو دستِ کرم رکھ کر

بیاں کیا ہو سکے احیائے موتی غوثِ اعظم کا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جي غوثِ اعظم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جو مقام، بارگاہِ ربِّ الانام عَزَّوَجَلَّ ۾ ڪيتري قدر بلند ۽ بالا آهي پاڻ جڏهن ڪنهن مڙده مرغي کي الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان زندهه ٿيڻ جو حڪم فرمائيندا هئا ته ان مڙده مرغيءَ ۾ جان اچي ويندي هئي ۽ حڪم جي بجا آوري ڪندي پهرين طرح زندهه ٿي ويندي. ياد رکو! بنا ڪنهن شڪ ۽ شبهي جي موت ۽ حيات الله عَزَّوَجَلَّ جي اختيار ۾ آهي پر الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي خصوصي نوازش سان پنهنجي ڪنهن مقرب نبي يا برگزيده ولي کي مڙده زندهه ڪرڻ جي طاقت بخشي ته هيءَ ڪا ناقابلِ تسليم ڳالهه ناهي ڀڻ الله عَزَّوَجَلَّ جي عطا سان ڪنهن ٻئي کي اسان مڙده زندهه ڪرڻ وارو تسليم

ڪيون ته ان تي اسان جي ايمان تي ڪو به اثر نه پوندو. جيڪڏهن شيطان جي ڳالهين تي اچي ڪري ڪنهن پنهنجي ذهن ۾ اهو ويهاري ڇڏيو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ڪنهن ٻئي کي مرده زنده ڪرڻ جي طاقت ئي ناهي ڏني ته ان جو اهو نظريو قرآن جي حڪم جي خلاف آهي جيئن ته پارو 3، سوره آل عمران جي آيت نمبر 49 ۾ حضرت سيدنا عيسيٰ روح الله **عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** جن کان ارشاد نقل ڪيو ويو آهي.

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ مان شفا ڏيندو
 آهيان پيدائشي انڌن ۽ سفيد داغ وارن
 کي ۽ مان مرده زنده ڪندو آهيان الله
 جي حڪم سان

**وَ اُبْرِيُّ الْاَكْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اُحْيِي
 الْمَوْتَى بِاِذْنِ اللّٰهِ**

منا منا اسلامي ڀائرو! آيت مبارڪ مان واضح طور خبر پئي ته حضرت عيسيٰ روح الله **عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** مرده زنده ڪرڻ پنهنجي طرف نسبت ڪندي ارشاد فرمايو ته ”مان مرده زنده ڪندو آهيان“. مگر گڏوگڏ هي به فرمايو ته ”الله جي حڪم سان“ يعني منهنجو مردن کي زنده ڪرڻ وارو معجزو الله جي حڪم ۽ ان جي عطا سان آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اولياء جي طبقي ۾ محبوب سبحاني، غوث صمداني، قنديل نوراني، شهباز لامڪاني، الشيخ عبدالقادر جيلاني **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** الله **عَزَّوَجَلَّ** جا آهي مقرب ترين ولي آهن، جيڪي تمام اولياء ڪرام جا سردار آهن ۽ ان جي شخصيت عوام ۽ خواص سڀني جي لاءِ

عقيدي ۽ احترام جي لائق آهي، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نه صرف ڪثير الڪرامت بزرگ آهن بلڪ الله عَزَّوَجَلَّ پاڻ کي بين اولياء ڪرام رَحْمَتُهُمُ اللهُ تَعَالَى کان وڌيڪ ڪرامتن ۽ انعامن سان نوازيو آهي. جيئن ته،

موتين جي لڙهي

خاتم المحدثين، حضرت سيدنا شيخ عبدالحق محدث دهلوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا؛ اولياء جا مشائخن مان ڪير به ڪرامتن جي لحاظ کان اوهان (غوٺ اعظم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ) جي هم مقابل نه هيو. ايتري تائين جو ڪجهه مشائخن فرمايو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي ڪرامتن جو حال ته موتين جي لڙهي جهڙو آهي جڏهن ٿنڀندي آهي ته هڪ کان پوءِ ٻيو موتي ڪرڻ لڳندو آهي پڻ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي ڪرامتن جو تعداد شمار کان ٻاهر آهي.

(اشعة اللمعات، ج ۴، ص 610)

پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي ذاتِ بابرڪت ته ڪرامتن ۽ ڪمالن چشمو آهي ئي، صرف پاڻ جي مبارڪ نالي جي هيءَ برڪت آهي ته جتي پڪاريو وڃي موذي جانورن کان چوٽڪارو ملي ويندو آهي. جيئن ته منقول آهي ته جيڪو شخص شينهن جي سامهون اچي ته حضور غوثِ اعظم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جو نالو وٺي، ته شينهن ان تي حملو ناهي ڪندو. (نزهة الخاطر، ص. 25)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪرامت جي تعريف ۽ ان جو حڪم

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينة جي مطبوعه 342 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”ڪرامتِ صحابه“ جي صفحي 36 تي آهي ته

مومن مٽقيءَ کان جيڪڏهن ڪا اهڙي نادرُ الوجود ۽ تعجب خيز شيءِ صادر ۽ ظاهر ٿي وڃي ته جيڪا عام طور تي عادتاً نه ٿي سگهي ته ان کي ڪرامت چوندا آهن. اهڙي قسم جون شيون جيڪڏهن انبياءَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان اعلانِ نبوت ڪرڻ کان پهريان ظاهر ٿيون هجن ته اِرهاص ۽ اعلانِ نبوت کان پوءِ ظاهر ٿيون هجن ته معجزو چورائينديون آهن ۽ جيڪڏهن عام مؤمن کان اهڙين شين جو ظهور ٿئي ته ان کي مَعُوٽ چوندا آهن ۽ ڪنهن ڪافر کان ڪڏهن ان جي خواهش جي مطابق هن قسم جي شي ظاهر ٿي وڃي ته ان کي اسْتِدْرَاج چيو ويندو آهي. (النبراس شرح شرح العقائد، ص. 272)

صدرُ الشَّرِيعِ، بَدْرُ الطَّرِيقِ حضرت علامه مولانا مُفتي امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته ڪرامتِ اولياءِ حق آهي، ان جو منڪر گمراه آهي. (بهارِ شريعت، حصه اول، ج 1، ص. 269) ڪرامت جون تمام گهڻيون قسمون آهن مثلاً مردن کي زنده ڪرڻ، انڌن ۽ ڪوڙهين کي شفا ڏيڻ، وڏي سفر ڪرڻ وارن رستن کي لمحي ۾ طي ڪري ڇڏڻ، پاڻي تي هلڻ، هوائن ۾ اُڏرڻ، دل جي ڳالهه ڄاڻي وڃڻ ۽ پري جي شين کي ڏسي ڇڏڻ وغيره وغيره.....

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اچو! هاڻي حضرت سيدنا شيخ عبد القادر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي خانداني پس منظر جو مختصر تذڪرو ۽ سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي شان ۽ عظمت جا واقعا ۽ ڪرامتون ٻڌون ٿا ته جيئن اسان جي دلين ۾ اولياءِ الله رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى جن جي مزيد عقيدت، محبت ۽ عظمت پيدا ٿئي.

غوٺ پاڪ جن جو نالو ۽ نسب

حضرت سيدنا شيخ عبد القادر جيلاني رحمته الله تعالى عليه جن جي ولادت باسعادت پهرين رمضان سن 470 هجري سومر تي جيلان ۾ ٿي. پاڻ رحمته الله تعالى عليه جن جو نالو مبارڪ عبد القادر ۽ ڪنيت ابو محمد آهي پڻ محي الدين، محبوب سبحاني ۽ غوث الثقلين وغيره پاڻ رحمته الله تعالى عليه جن جا لقب آهن. پاڻ رحمته الله تعالى عليه جن جي والد ماجد جو نالو حضرت سيدنا ابو صالح موسيٰ جنگي دوست رحمته الله تعالى عليه ۽ والده ماجده جن جو نالو أم الخير فاطمه رحمته الله تعالى عليها آهي، پاڻ رحمته الله تعالى عليه والد جي طرف کان حسني ۽ والده ماجده جي طرف کان حسيني سيد آهن. (بهجة الاسرار، ص. 171)، (تفريح خاطر، ص. 58)

تُو حُسَيْنِي حَسَنِي كِيُون نَه مِجِي الدِّينِ هُو
اے خَضرِ مُعْجِبِ بَرَزِينِ هِي چِشمه تيرا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

حيرت انگيز واقعا

حضرت سيدنا عبد القادر جيلاني رحمته الله تعالى عليه جن جي ولادت با سعادت جي وقت تمام گهڻا حيرت انگيز واقعا ظاهر ٿيا، سڀ کان وڌيڪ ڳالهه ته هي آهي ته سندن رحمته الله تعالى عليه جي پيدائش جي وقت والده ماجده حضرت أم الخير فاطمه رحمته الله تعالى عليها جن جي عمر 60 سال هئي، ان عمر ۾ عام طور تي عورتن کي اولاد کان نا اميدي ٿي ويندي آهي، هي الله تعاليٰ جو خاص فضل هو جو ان عمر ۾ حضور غوث اعظم رحمته الله تعالى عليه ان جي بطن مبارڪ مان پيدا ٿيا.

عموماً ٻار جڏهن ماءُ جي پيٽ ۾ هوندو آهي ته اهو دنيا ۽ دنيا ۾ جيڪو ڪجهه به آهي، ان سڀ کان بلڪل بي خبر هوندو آهي، پوءِ جڏهن دنيا ۾ اچي ويندو آهي تڏهن به ان کي هوش سنڀالڻ ۾ گهڻو عرصو لڳي ويندو آهي پر قربان وجو! سردار اولياءَ تان جو سندن جي ذاتِ بابرڪت کان ڪرامتن جو ظهور هن دنيا ۾ جلوه گري کان پهريان ۽ ولادت کان پوءِ به ٿيڻ لڳو. جيئن ته پاڻ اڃان پنهنجي والده ماجده جي پيٽ ۾ هئا، جڏهن انهن کي نچ ايندي هئي ۽ اها **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** چوندي ته پاڻ پيٽ ۾ ئي جواباً **يَحْيٰكَ اللهُ** چوندا. پاڻ **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ** پهرين رمضان المبارڪ سومر جي ڏينهن صبح صادق جي وقت دنيا ۾ جلوه گر ٿيا، ان وقت چچ مبارڪ آهسته آهسته حرڪت ڪري رهيا هئا ۽ الله الله جو آواز اچي رهيو هو. (الحائق في الحقائق، ج 1، ص 139) جنهن ڏينهن اوهان جي ولادت ٿي، ان ڏينهن اوهان جي ديارِ ولادت جيلان شريف ۾ يارنهن سو (1100) ٻار پيدا ٿيا، اهي سڀ جا سڀ چوڪرا هئا ۽ سڀ ولي الله بڻيا. (تفريح الخاطر، ص. 58)

پاڻ پيدا ٿيندي ئي روزو رکي ڇڏيو ۽ جڏهن سج لٿو، ان وقت ماءُ جو ڪير نوش فرمائائون، سڄو رمضان اهو ئي معمول رهيو. (بهجة الاسرار، ص. 172)

پنجن سالن جي عمر ۾ جڏهن پهرين پيرو **بِسْمِ اللهِ** جي رسم جي لاءِ ڪنهن بزرگ وٽ ويٺا ته **اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ** ۽ **بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ** پڙهي ڪري **سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ** ۽ آلم کان وٺي 18 پارو پڙهي ڪري ٻڌائي ڇڏيا. ان بزرگ پڇيو: پُٽ وڌيڪ پڙه. فرمائائون: بس مون کي ايترو ئي ياد آهي، ڇو ته منهنجي والده کي به ايترو ئي ياد آهن، جڏهن مان پنهنجي والده جي پيٽ ۾

هيس، ان وقت اها پڙهندي هئي، مان ٻڌي ڪري ياد ڪري ڇڏيا هئا.

تُو ٻه وه غوث ڪه هر غوث ٻه پياسا تيرا

تُو ٻه وه غوث ڪه هر غوث ٻه شيدا تيرا

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبُ!

سندن جو حليو مبارڪ

حضرت سيدنا ابو محمد عبد الله بن احمد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته قطبِ ربّاني، غوثِ صمداني، شيخ عبد القادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ضعيف البدن، درميانه قدم، ڪشاده سينو، گهاٽي ڏاڙهي، دراز (يعني ڊگهي) گردن، گندمي رنگت، مليل ڀرون، ڪاريون اکيون، بلند آواز ۽ گھڻا ئي علم ۽ فضل وارا هئا.

(بهجة الاسرار، ص. 174)

تُو اس ٻه سايه ٿل ڪا ٿل ٻه يا غوث

قَد ٻه سايه ٿل ڪبريا ٻه

شوق علمِ دين

حضرت سيدنا شيخ عبد القادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جو علمِ دين حاصل ڪرڻ جو انداز سڀ کان نرالو هو، سندن جو شوق علمِ دين جو اندازو هن ڳالهه مان لڳايو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مان پنهنجي طالبِ علمي جي زماني ۾ استادن کان سبق وٺي جهنگ جي طرف نڪري ويندو هيس، پوءِ ڏينهن هجي يا رات، آنڌي هجي يا سخت بارش، گرمي هجي يا سردي، بيابانن ۽ ويرانن ۾ پنهنجو مطالعو جاري رکندو هيس، ان وقت مان پنهنجي مٿي تي ننڍڙو عمامو ٻڌي ۽ معمولي ترڪاريون (ساوا پتا) کائي ڪري پيٽ جي بڪ کي ختم ڪندو هيس، ڪڏهن ڪڏهن ته ترڪاريون به

پري تائين سفر اختيار فرمايو، اوهان جي پوري زندگي الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي مدني حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جي اطاعت، والدين جي فرمانبرداري، سچائي ۽ وفا شعاري جهڙي تمام ئي قابل تعريف خوبين سان مزين رهي. الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي پياري رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جي فرامين تي عمل جي معاملي ۾ اوهان جي استقامت جبل کان وڌيڪ مضبوط هئي. اوهان جي انهن دلڪش ڪمالات کان متاثر ٿي ڪري سوين ڪافر اوهان جي دستِ حق تي ڪلمو پڙهي اسلام جي دائري ۾ داخل ٿيا ۽ تمام گهڻا ئي بدڪار پنهنجي گناهن پيريل زندگين کان تائب ٿيا، جيئن ته پاڻ پنهنجي متعلق ارشاد فرمائين ٿا ته منهنجي هٿ تي (500) کان وڌيڪ غير مسلمن اسلام قبول ڪيو ۽ هڪ لک (100000) کان وڌيڪ ڌاڙيل، چور، فاسق، فاجر، فسادي ۽ بدعتي ماڻهن توبه ڪئي. (بهجة الاسرار، ص. 184) اچو! راهِ علم جي دوران محبوب سبحاني، قنديل نوراني، الشيخ عبدالقادر جيلاني **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جن جي نگاهِ ولايت سان ڌاڙيلن جي تقدير بدلائڻ وارو هڪ عظيم الشان واقعو ٻڌون ٿا. جيئن ته

ڌاڙيل تائب ٿي ويا

سرڪارِ بغداد، حضورِ غوثِ پاڪ **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائين ٿا ته مان علمِ دين حاصل ڪرڻ جي لاءِ جيلان کان بغداد قافلي سان گڏ روانو ٿيس، جڏهن اسان همدان کان اڳيان پهتاسين ته سٺ (60) ڌاڙيلن قافلي تي حملو ڪيو ۽ سڄي قافلي کي لٽيو، پر ڪنهن مون سان زور زبردستي نه ڪئي، هڪ ڌاڙيل مون وٽ اچي ڪري پڇڻ لڳو اي چوڪرا! تو وٽ به ڪجهه آهي؟ مون جواب ۾ چيو: ها، ڌاڙيل چيو ڇا آهي؟ مون چيو: چاليهه دينار. ان پڇيو:

ڪٿي آهن؟ مون چيو: گڏڙي ۾ (يعني هڙ جي اندر). ڌاڙيل ان ڳالهه کي مذاق سمجهي ڪري هليو ويو، ان کان پوءِ ٻيو ڌاڙيل آيو ۽ ان به اهڙي طرح سؤال ڪيا ۽ مان اهي ئي جواب ان کي به ڏنا ۽ اهو به انهيءَ طرح مذاق سمجهي هليو ويو، جڏهن سڀ ڌاڙيل پنهنجي سردار وٽ جمع ٿيا ته انهن پنهنجي سردار کي منهنجي باري ۾ ٻڌايو پوءِ مون کي اُتي گهرايو ويو، اهي مال جي تقسيم ڪرڻ ۾ مصروف هيا. ڌاڙيلن جي سردار مون کان پڇيو: تو وٽ ڇا آهي؟ مون چيو: چاليهه دينار آهن. ڌاڙيلن جي سردار حڪم ڏنو ته هن جي تلاشي وٺو. تلاشي وٺڻ تي جڏهن واقعي اهي دينار نڪتا، ته ان تعجب کان سوال ڪيو ته توهان کي سچ ڳالهائڻ تي ڪهڙي شيءِ آماده ڪيو؟ مون چيو: والده ماجده جي نصيحت. سردار چيو: اها نصيحت ڇا آهي؟ مون چيو: منهنجي والده ماجده مون کان هي واعدو ورتو هو ته مان هميشه سچ ڳالهائيندس ۽ واعدو جي خلاف ورزي نه ڪندس. (هي حڪمت پري حڪايت ٻڌي) ڌاڙيلن جي سردار روئندي چوڻ لڳو: توهان ته پنهنجي امڙ سان ڪيل واعدو جي خلاف ورزي نه ڪئي ۽ هڪ اسان آهيون جو سڄي عمر پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** سان ڪيل واعدو جي خلاف گذاري ڇڏي. پوءِ انهي وقت اهو ۽ ان جا تمام ساٿي منهنجي هٿ تي تائب ٿيا ۽ قافلي وارن جو لُٽيل مال واپس ڪري ڇڏيو.

بدلتی ہزاروں کی تقدیر دیکھی

نگاہِ ولی میں وہ تاثیر دیکھی

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته اسان جي حضور غوثِ پاڪ

رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نه ڪڏهن ڪوڙ ڳالهايو ۽ نه ئي ڪڏهن وعده خلافي ڪئي. ان

مان اهي ماڻهو درس عبرت حاصل ڪن ته جيڪي پاڻ کي حضور غوٺ پاڪ ﷺ جا عقيدتمند چورائڻ جي باوجود ڪوڙ ڳالهائڻ ۽ وعده خلافي ڪرڻ کان مڙن نه ٿا. پوءِ اهي ئي جراثيم انهن جي اولاد ۾ منتقل ٿي ويندا آهن، ڪڏهن ڪڏهن مذهبي ذهن رکڻ وارن کي به شيطان ڪوڙ ۽ عهد شڪني جي آفت ۾ مبتلا ڪري ڇڏيندو آهي، مثلاً ڪجهه وقت ڪڏهن ڪنهن مدني ڪم جي ترغيب ڏيندي نيتون ڪرايون وينديون آهن ته ڪجهه نادان بغير سوچي سمجهي، بغير ڪنهن سني نيت جي ”ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ“ چئي ڇڏيندا آهن، جڏهن ته دل ۾ ان ڪم کي ڪرڻ جي بلڪل به نيت ناهي هوندي. ياد رکو! احاديث مبارڪه ۾ ڄاڻي وائي ڪوڙ ڳالهائڻ ۽ وعده خلافي ڪرڻ جون سخت وعيدون آيون آهن. اچو! عبرت جي لاءِ به فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا :

1. سچائي کي لازم ڪريو، ڇو ته سچائي نيڪي جي طرف وٺي ويندي آهي ۽ نيڪي جنت جو رستو ڏيکاريندي آهي. انسان برابر سچ ڳالهائيندو رهندو آهي ۽ سچ ڳالهائڻ جي ڪوشش ڪندو رهندو آهي، ايسيتائين جو اهو الله عَزَّوَجَلَّ جي نزديڪ صديق لکيو ويندو آهي ۽ ڪوڙ کان بچو، ڇو ته ڪوڙ گناهه جي طرف وٺي ويندو آهي ۽ گناهه جهڻم جو رستو ڏيکاريندو آهي ۽ آدمي برابر ڪوڙ ڳالهائڻ جي ڪوشش ڪندو آهي، ايسيتائين جو اهو الله عَزَّوَجَلَّ جي نزديڪ تمام گهڻو ڪوڙو لکيو ويندو آهي. (مسلم، ص. 1405، حديث 2607)

2. فَمَنْ أَحْفَرَ مُسْلِمًا فَاعْلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالسَّلَاةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ جيڪو ڪنهن مسلمان سان وعده خلافي ڪري، ته ان تي الله تعاليٰ، فرشتن ۽

تمام انسانن جي لعنت آهي، ان جو ڪو نه نفل قبول ٿيندو ۽ نه ئي فرض. (بخاري، ج. 2، ص. 370، حديث 3179)

لٺ مبارڪ روشن ٿي وئي

حضرت سيّدنا عبدالملڪ ڏيال رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ بيان ڪن ٿا ته مان غوٺ پاڪ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جي مدرسي ۾ بيٺو هيس ته پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ هڪ لٺ، دست مبارڪ ۾ کڻي پنهنجي گهر کان ٻاهر تشریف کڻي آيا، منهنجي دل ۾ خيال آيو ته ڪاش! غوٺ پاڪ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ پنهنجي هن لٺ جي ذريعي مون کي ڪا ڪرامت ڏيکارن. منهنجي دل ۾ ان خيال جو اچڻ ئي ٿيو ته پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ مسڪرائيندي منهنجي طرف ڏٺو ۽ پنهنجي لٺ کي زمين ۾ نوڪي چڙيو، اوچتو ان لٺ مان هڪ اهڙو نور نڪري آسمان تائين پهتو، جنهن سان فضا روشن ٿي وئي، اهو نور تمام گهڻي دير تائين روشن رهيو، پوءِ پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ ان لٺ کي زمين مان ڪڍي چڙيو ته اها جيئن هيئي ائين ٿي وئي، ان کان پوءِ پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جن فرمايو: بس اي ڏيال! توهان اهو ئي چاهيو پيا نه؟ (بهجة الاسرار، ص. 150)

هٿ مبارڪ جي ڪرامت

هڪ ڀيري رات جو سرڪار بغداد، حضور غوٺ پاڪ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جن سان گڏ حضرت شيخ احمد رفاعي ۽ حضرت عدي بن مسافر رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہما حضرت سيّدنا امام احمد بن حنبل رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جن جي مزار پرانوار جي زيارت جي لاءِ تشریف کڻي ويا، پر ان وقت اونداهي تمام گهڻي هئي، حضور غوٺ اعظم رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ انهن کان اڳيان اڳيان هئا، پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جڏهن ڪنهن پٿر، ڪاٺي، پت يا قبر جي ويجھي کان گذرندا ته پنهنجي هٿ

مبارڪ سان اشارو فرمائيندا ته اهو چنڊ وانگر روشن ٿي ويندو، سڄي رستي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ انهيءَ طرح ڪندا رهيا، ايسيتائين جو اهي سڀ حضرات پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي مبارڪ هٿ جي روشني جي ذريعي حضرت سيدنا امام احمد بن حنبل رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي مزار مبارڪ تائين پهچي ويا. (قلاند الجواهر، ص 77)

مصطفىٰ ڪي تن بے سايه ڪا سايه ڏيکيا جس نے ڏيکيا مری جاں جلوہ زيبا تيرا

انڌن کي ڏسنڌڙيءَ مڙدن کي زنده ڪرڻ

حضرت شيخ أبو الحسن قُرشي فرمائن ٿا ته مان ۽ ابو الحسن علي بن هيتي، حضرت سيدنا شيخ مَحِيّ الدين عبدالقادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي خدمت ۾ ان جي مدرسي ۾ موجود هئا ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي بارگاه ۾ ابو غالب فضل الله نالي هڪ مشهور تاجر حاضر ٿيو ۽ عرض ڪرڻ لڳو ته اي منهنجا سردار! اوهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نانا جان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان ڏيشان آهي ته جنهن شخص کي دعوت تي گهرايو وڃي، ان کي دعوت قبول ڪرڻ گهرجي. مان ان لاءِ حاضر ٿيو آهيان ته اوهان منهنجي گهر دعوت تي تشريف ڪڍي اچو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: جيڪڏهن مون کي اجازت ملي ته مان ايندس. پوءِ ڪجهه دير پاڻ مراقبو ڪرڻ کان پوءِ فرمايو: ها ايندس. پوءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي خچر تي سوار ٿيا، شيخ علي خچر جي ساڄي رڪاب پڪڙي ۽ مون کائي رڪاب پڪڙي ۽ ان جي گهر جي طرف هلڻ لڳاسين. جڏهن اسان اتي پهتاسين ته ڏٺو ته بغداد جا مشائخ، علماء ۽ معززين پهريان ئي اتي موجود هئا، پوءِ دستر خوان وڇايو ويو ۽ ان تي قسم قسم جا کاڌا رکيا ويا، پڻ ٻه

ماڻهو هڪ وڏو صندوق به ڪٽي آيا جيڪو بند هو، ان صندوق کي دستر خوان جي هڪ طرف رکيو ويو، پوءِ ميزبان ابو غالب ڪاڌي ڪاڻڻ جي اجازت ڏني، پر ان وقت حضرت سيدنا شيخ مَحِيّ الدّين عبدُ القادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مُراقبي ۾ هئا، جيئن ته نه پاڻ ڪاڌو ڪاڻڻ شروع ڪيائون ۽ نه ئي ڪنهن کي ڪاڻڻ جي اجازت ڏني، ڪنهن به ڪاڌو ڪاڻڻ شروع نه ڪيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي هيبت جي ڪري حاضرين مجلس جي حالت اهڙي ٿي ته جڻ ان جي مٿن تي پڪي ويٺا آهن، پوءِ پاڻ منهنجي ۽ شيخ علي جي طرف اشارو ڪيو ته اها صندوق ڪٽي اچو ۽ ان کي کوليو. جڏهن صندوق اوهان جي سامهون کولي وئي ته ان ۾ ابو غالب جو چوڪرو موجود هئو، جيڪو پيدائشي انڌي هجڻ کان علاوه جوڙن جي سور، ڪوڙهه ۽ فالج جي مرض ۾ به مبتلا هو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان کي فرمايو: **فَمِ يَأْذَنُ اللهُ يَعْنِي أَتُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** جي حڪم سان. بس ان حڪم جي دير هئي جو اهو چوڪرو نه صرف پڇڻ لڳو ۽ ان جي نظر به واپس اچي وئي بلڪه اهو اهڙو ٽنڊرست ٿي ويو. جڻ ڪنهن بيماريءَ ۾ مبتلا ٿي نه هو. شيخ ابو الحسن قرشي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته جڏهن مان شيخ ابو سعد قَيْلوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي خدمت ۾ غوث اعظم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي ڪرامت جو هي واقعو بيان ڪيو ته انهن چيو: حضرت شيخ عبد القادر جيلاني قُطْبِ رَبَّانِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پيدائشي انڌن ۽ برص وارن کي صحيح ڪندا آهن ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان مڙهه زنده ڪندا آهن.

(بهجة الاسرار، ص. 123)

حضرت شيخ خِضر مُوصلي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته مان حضور غوث اعظم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي خدمت اقدس ۾ تقريباً 13 سالن تائين رهيس، ان

دوران مان سندن جي تمام گهڻن خوارق (يعني خلافِ عادت ڳالهين) ۽ ڪرامتن کي ڏٺو، انهن مان هڪ هي آهي ته جنهن مريض کي طبيب لا علاج قرار ڏيندو هو، اهو اوهان وٽ اچي شفياپ ٿي ويندو هو، پاڻ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ان جي لاءِ صحت جي دعا فرمائيندا ۽ ان جي جسم تي پنهنجو هٿ مبارڪ ڦيريندا ته **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** انهيءَ وقت ان مريض کي صحت عطا فرمائي ڇڏيندو.

(بهجة الاسرار، ص. 147)

جُهْرَن تي به ڪمراڻي آهي

حضرت سيدنا شيخ عبد القادر جيلاني **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** هڪ ڏينهن (پنهنجي مدرسي ۾) بيان فرمائي رهيا هئا ته انهيءَ دوران مينهن وسڻ شروع ٿي ويو ۽ ڪجهه اهلِ مجلس هيڏانهن هوڏانهن ٿيڻ لڳا، پوءِ پاڻ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** آسمان جي طرف مٿو کنيو ۽ (بادل جي طرف متوجه ٿي ڪري) فرمايو: **أَنَا أَجْبَعُ وَأَنْتَ تَفْرِقُ** يعني مان (ماڻهن کي) جمع ڪري رهيو آهيان ۽ تون منتشر ڪري رهيو آهين. هي فرمايو ته اهلِ مجلس تي مينهن وسڻ بند ٿي ويو. البتہ مدرسي جي ٻاهر انهيءَ طرح وسندو رهيو پر مجلس جي شرڪاءَ تي هڪ قطرو به نه ڪريو.

(بهجة الاسرار، ص. 147)

گناهوں کے مرض نے کر دیا ہے نیم جاں مجھ کو

تمہیں آکے کرواب کوئی چارہ یا شہِ بغداد

مجھے اچھا بنادو مرشدی بے شک یقیناً ہیں

مرے حالات تم پر آشکارا یا شہِ بغداد

عورت جي فرياد تي پاڻ جن جي مدد فرمائڻ

هڪ عورت، حضرت سيدنا شيخ عبد القادر جيلاني رحمته الله تعالى عليه جن جي مريدپاڻي هئي، ان تي هڪ فاسق شخص عاشق هو، هڪ ڏينهن اها عورت ڪنهن حاجت جي لاءِ جبل جي غار جي طرف وئي، ته ان فاسق شخص کي ڪهڙي طرح معلوم ٿي ويو ۽ اهو به ان جي پويان هليو ويو، ايسيتائين جو ان کي پڪڙي ورتو، ان عورت اتان کان حضور غوث پاڪ رحمته الله تعالى عليه جن کي مدد ۽ فرياد جي لاءِ بلند آواز سان پڪاريو، ان وقت حضور غوث پاڪ رحمته الله تعالى عليه پنهنجي مدرسي ۾ وضو فرمائي رهيا هئا، پاڻ ان جي فرياد ٻڌي پنهنجي ڪٽائون (يعني ڪاٺي جون ٺهيل جوتين) کي غار جي طرف اڇلايو، اهي جوتيون ان فاسق جي مٿي تي لڳڻ شروع ٿيون ايسيتائين جو اهو مري ويو، اها عورت سندن جون نعلين مبارڪ کڻي حاضر خدمت ٿي ۽ اوهان جي مجلس ۾ سڄو واقعو بيان ڪري ڇڏيو.

(تفريح خاطر، ص. 37)

غوٺ اعظم بمن بے سروساماں مددے قبلہ دین مددے کعبہ ایماں مددے

ترجمو: غوث اعظم رحمته الله تعالى عليه! مون بي سرو سامان جي مدد فرمايو. اي دين جا قبله منهنجي مدد فرمايو. اي ايمان جا کعبه.....!!! منهنجي مدد فرمايو. ٿي سگهي ٿو ته هي واقعو ٻڌي ڪنهن جي ذهن ۾ هي وسوسو پيدا ٿئي ته آخر هاڻي مصيبت جي وقت دستگيري جي لاءِ غوث اعظم رحمته الله تعالى عليه جن کي ڪيئن پڪاري سگهجي ٿو؟ اهي ته وفات ڪري ويا آهن ۽ ذهن ۾ هي وسوسو اچي ته ”مڙدن کي پڪارڻ ته شرڪ آهي“ ته ياد رکو ته مڙدن کي پڪارڻ شرڪ ناهي، اچو! هن ضمن ۾ هڪ قرآني واقعو ۽ ان جي تحت

حضرت مفتي عبد المصطفيٰ اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن جي بيان ڪيل مَدَنِي گل ٻڌون ٿا، اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هن وسوسي جو جڙ کان خاتمو ٿي ويندو. جيئن ته...

شيخ الحديث حضرت علامه مفتي عبد المصطفيٰ اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا؛ حضرت سيدنا حضرت ابراهيم خليل الله عليه السلام هڪ پيري الله تعاليٰ جي بارگاهه ۾ هي عرض ڪيو: يا الله! تون مون کي ڏيکار ته تون مُزِدن کي ڪيئن زندهه فرمائيندين؟ ته الله تعاليٰ فرمايو: اي ابراهيم! ڇا ان تي تنهنجو ايمان ناهي، ته پاڻ عرض ڪيائون: ڇو نه؟ آئون هن تي ايمان ته رکان ٿو، پر منهنجي خواهش هي آهي ته هن منظر کي پنهنجي اکين سان ڏسي وٺان ته جيئن منهنجي دل کي قرار اچي، ته الله تعاليٰ فرمايو: تون چار پکين کي پال ۽ انهن کي چڱي نموني ڪارائي پياري انهن جي پرورش ڪر، پوءِ تون انهن کي ذبح ڪري ۽ انهن جو قيمو ناهي پنهنجي آس پاس جي ڪجهه جبلن تي ٿورو ٿورو گوشت رکي ڇڏ. پوءِ انهن پکين کي سڏيو ته اهي پکي زندهه ٿي ڊوڙندا تو وٽ اچي ويندا ۽ تون مُزِدن جي زندهه ٿيڻ جو منظر پنهنجي اکين سان ڏسي وٺيندين. هن سڄي واقعي کي قرآن مجيد ۾ هنن لفظن سان گڏ بيان ڪيو ويو آهي:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَتْ أَوَلَمْ تُؤْمِنُ قَالَتْ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَتْ لَنَجِدُنَا مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦١﴾ (پ 3 البقرة: 260)

ترجمو ڪنز اليمان: ۽ جڏهن ابراهيم عرض ڪيو اي منهنجا رب مون کي ڏيکار تون مُئل ڪيئن جياريندين، فرمايائين ڇا توکي يقين نه آهي، عرض ڪيائين يقين ڇو نه آهي پر گھران تو ته منهنجي دل کي فرار اچي وڃي، فرمايائين ته چڱو ڇا پڪي وٺي پاڻ سان ماڻوس ڪر، پوءِ انهن جو هڪ هڪ ٽڪر هر هڪ پهاڙ تي رک پوءِ انهن کي سڏ ته آهي تو ڏانهن هلي ايندا ڏڪندي ۽ يقين رک ته الله غالب حڪمت وارو آهي.

آيت مبارڪ نقل ڪرڻ کان پوءِ مفتي صاحب فرمائين ٿا: هن مان اهو مسئلو ثابت ٿي ويو ته مڙدن کي سڏڻ شرڪ ناهي، ڇو ته جڏهن مڙده پڪين کي الله تعاليٰ سڏڻ جو حڪم فرمايو ۽ هڪ جليل القدر پيغمبر انهن مڙدن کي سڏيو ته هرگز هرگز هي شرڪ نٿو ٿي سگهي. ڇو ته الله تعاليٰ ڪڏهن به ڪنهن کي شرڪ جو حڪم نه ڏيندو نه ڪو نبي هرگز هرگز ڪڏهن شرڪ جو ڪم ڪري سگهي ٿو، ته جڏهن مُئل پڪين کي سڏڻ شرڪ ناهي ته وفات ڪيل خدا جي وٺين ۽ شهيدن کي سڏڻ ڪيئن شرڪ ٿي سگهي ٿو، جيڪو وٺين ۽ شهيدن جي سڏڻ کي شرڪ چوندا آهن ۽ ”يا غوث“ جو نعرو لڳائڻ وارن کي مشرڪ چوندا آهن، انهن کي ٿوري دير سر جُھڪائي سوچڻ گهرجي ته هن قرآني واقعي جي روشني ۾ انهن کي هدايت جو نور نظر اچي وڃي ۽ اهي اهلستت جي طريقي تي صراط مستقيم جي رستي تي هلڻ لڳن. (عجائب القرآن مع غرائب القرآن، ص. 57-59)

اميد آهي ته اهو شيطاني وسوسو جڙ کان ڪٽجي ويو هوندو، ڇو ته مسلمان جو قرآن ڪريم تي ايمان هوندو آهي ۽ اهو حڪم قرآن ڪريم جي خلاف ڪا دليل تسليم ڪندو ئي ناهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دليون منهنجي مُٺ ۾ آهن

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ پنهنجي رسالي ”جنن جو بادشاهه“ جي صفحہ نمبر 5 تي لکن ٿا؛ حضرت سيدنا عمر بزر رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته هڪ ڀيري جُمعهُ الْمُبَارَكِ جي ڏينهن آءُ حضورِ غوثِ اعظم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ سان گڏ جامع مسجد جي طرف وڃي رهيو هئس، منهنجي دل ۾ خيال آيو ته حيرت آهي جڏهن به آءُ مرشد سان گڏ جمعو ادا ڪرڻ لاءِ مسجد جي طرف ايندو آهيان ته سلام ۽ مصافحو ڪرڻ وارن جي رش سبب گذرڻ مشڪل ٿي ويندو آهي پر اڄ ته ڪو نهاري ئي ڪونه ٿو، منهنجي دل ۾ اهو خيال ايندي ئي حضورِ غوثِ اعظم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ مون ڏانهن نهاريندي مُرڪيا ۽ بس، پوءِ ڇا ٿيو!

جو ماڻهو وڏي چڙهي ڪري مصافحي ڪرڻ لاءِ اچڻ لڳا، ايتري تائين جو منهنجي ۽ مرشدِ ڪريم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الرَّجِيمِ جي وچ ۾ هڪ هُجوم رڪاوٽ بڻجي ويو. منهنجي دل ۾ آيو ته ان کان ته اها ئي حالت بهتر هئي، دل ۾ اهو خيال ايندي ئي پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مون کي فرمايو: اي عمر! توهان ئي ته هُجوم جا طلبگار هيو. توهان نه ٿا ڄاڻيو، ته ماڻهن جون دليون منهنجي مُٺ ۾ آهن، جيڪڏهن چاهيان ته پنهنجي طرف مائل ڪري وٺان ۽ چاهيان ته پري ڪري ڇڏيان. (بهجة الاسرار ص 149)

ڪُنڀڙياں دل کي خُدا نِي تَجھ دِيں اِيئي ڪر
ڪه يه سينه هو محبت کا خزينه تيرا

شعر جي وضاحت اي منهنجا غوثِ اعظم! رَبُّ الْعَالَمِينَ دليون جون چاڀيون اوهان

ڪي عنايت فرمايون آهن ته پوءِ مهرباني فرمايو ۽ منهنجي سڀني کي پنهنجي محبت جو مرڪز بڻايو.

المدد يا غوث اعظم

حضرت بشر قُرظِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو بيان آهي ته مان ڪنڊ سان سٽيل چوڏهن اُنن سميت هڪ تجارتي قافلي سان گڏ هئس، اسان هڪ رات خوفناڪ جهنگ ۾ گذاري. رات جي شروعاتي حصي ۾ منهنجا چار سٽيل اُن گم ٿي ويا، جيڪي گهڻي ڳولڻ جي باوجود ڪونه مليا، قافلو به روانو ٿي ويو، ڌنار (يعني اُنن کي هڪڙو وارو) مون سان گڏ ترسي پيو. صبح جي وقت مون کي اوچتو ياد آيو ته منهنجي مرشد، سرڪارِ بغداد، حضور غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مون کي فرمايو هو: ”جڏهن به توهان ڪنهن مصيبت ۾ مبتلا ٿي وڃو ته مون کي پڪارجو، ان شاءالله عَزَّوَجَلَّ اها مصيبت تري ويندي،” تنهنڪري مون هيئن فرياد ڪيو: ”ياشيخ عبدالقادر! منهنجا اُن گم ٿي ويا آهن.” اوچتو ئي اوڀرندي پاسي دڙي تي مون کي سفيد لباس ۾ ملبوس هڪ بزرگ نظر آيا جيڪي اشاري سان مون کي پنهنجي طرف سڏي رهيا هئا، مان پنهنجي ڌنار کي ساڻ ڪري جيئن ئي اتي پهتس ته ڏسندي ئي ڏسندي اهي بزرگ نگاهن کان غائب ٿي ويا، اسان هيڏانهن هوڏانهن حيرت سان ڏسي ئي رهيا هئاسين ته اوچتو اهي چار ئي گم ٿيل اُن دڙي جي هيٺيان ويٺل نظر آيا، بس پوءِ ڇا ٿيو جو! اسان انهن کي فوراً پڪڙي ورتو ۽ پنهنجي قافلي سان وڃي ملياسين.

(بهجة الاسرار ص 196)

آپ جيسا پير هون ٿا ڪيا غرض ڏر ڏر پھروں
آپ سے سب کچھ ملا يا غوثِ اعظم دستِ گير

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ٿي سگهي ٿو ته بيان ٿيل حڪايت جي ڪري
ڪنهن جي ذهن ۾ هي وسوسو اچي ته الله عَزَّوَجَلَّ کان سواءِ ڪنهن کان
مدد گهرڻ ئي نه ڪپي، ڇو ته جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ مدد ڪرڻ تي قادر آهي ته
پوءِ ڪنهن ٻئي کان مدد گهرون ئي ڇو؟ جواباً عرض آهي ته اهو شيطان
جو خطرناڪ ترين وار آهي ۽ ان طرح هو نه ڄاڻي ڪيترن ماڻهن کي
گمراهه ڪري ڇڏيندو آهي، جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ ڪنهن ٻئي جي مدد گهرڻ
کان منع ناهي فرمايو، بلڪ قرآن پاڪ ۾ جڳهه جڳهه تي الله عَزَّوَجَلَّ ٻين
کان مدد گهرڻ جي اجازت عطا فرمائي آهي بلڪ هر طرح سان قادرِ
مُطَّلَق هئڻ جي باوجود بذاتِ خود پنهنجي ٻانهن کان سڄي دين جي مدد
لاءِ ترغيب ارشاد فرمائي آهي، جيئن سيپاري 26 سورہءِ مُحَمَّد جي آيت
نمبر 7 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنز اليمان: جيڪڏهن تون
خدا جي دين جي مدد ڪندين ته الله
تنهنجي مدد ڪندو

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ

حضرت عيسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ ٻين کان مدد گهري

حضرت سيڏنا عيسيٰ روح الله عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پنهنجي حوارين کان

مدد طلب فرمائي، جيئن سيپاري 28 سورة الصف، آيت 14 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: عيسيٰ بن مريم حوارين کي چيو هو، ڪير آهن جيڪي الله جي طرف جا ٿي ڪري منهنجي مدد ڪن؟ حوارين چيو اسان خدا جي دين جا مددگار آهيون.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّينَ
مَنْ أَنْصَارِيَّ إِلَى اللَّهِ ۗ قَالَ الْحَوَارِ
يُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ.

(پ 28، الصف 14)

حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ بانهن جو سهارو گهريو

حضرت سيدنا موسيٰ ڪليم الله عَلَيْهِ السَّلَامُ ۽ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي جڏهن تبليغ جي لاءِ فرعون وٽ وڃڻ جو حڪم ٿيو ته پاڻ ٻانهي جي مدد حاصل ڪرڻ جي لاءِ بارگاهه خداوندي عَزَّوَجَلَّ ۾ عرض ڪيو:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ منهنجي واسطي منهنجي گهروارن مان هڪڙو وزير ڪر يعني منهنجو ڀاءُ هارون، ان سان منهنجي چيلهه مضبوط ڪر.

وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۗ
هُرُونَ أَخِي ۗ أَشَدُّ دَبَّةً أَزْرَى ۗ

(پ 16، طه 29 تا 31)

پارو 28 سورة التَّحْرِيمِ جي چوٿين آيت ۾ ارشاد باري عَزَّوَجَلَّ آهي :

ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ الله ان جو مددگار آهي ۽ جبريل ۽ نيڪ ايمان وارا ۽ ان کان پوءِ فرشتا مدد تي آهن .

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

انصار جي معنيٰ مددگار

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو توهان! قرآن پاڪ بلڪل صاف صاف لفظن ۾ واضح طور تي هي اعلان ڪري رهيو آهي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ته مددگار آهي ئي، پر پروردگار **عَزَّوَجَلَّ** جي عطا سان، جبريل امين **عليه الصلوة والسلام** ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جا مقبول ٻانها (انبيا ڪرام **عليه الصلوة والسلام** ۽ اولياءِ عظام **رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى**) ۽ فرشتا به مددگار آهن، هاڻي ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** اهو وسوسو پاڙان پئجي ويندو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** کان سواءِ ڪو مدد ڪري ئي نه ٿو سگهي. مزي جي ڳالهه هي آهي ته جيڪي مسلمان مڪهءِ مڪرمه کان هجرت ڪري مدينهءِ منوره پهتا انهن کي مهاجر چيو ويو ۽ انهن جي مددگارن کي انصار چيو ويو ۽ هر سمجهدار هي ڄاڻي ٿو ته ”انصار“ جي لغوي معنيٰ ”مددگار“ آهي.

الله ڪرے دل میں اترجائے مری بات

الله وارا زنده آهن

هاڻي شايد شيطان دل ۾ هي وسوسو وجهي ته جيئن ڪان مدد گهرڻ ته صحيح آهي پر وفات کان پوءِ مدد نه گهرڻ گهرجي، هيٺين آيت ۽ ان کان بعد واري مضمون تي غور فرمائيندا ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** هن وسوسي جي پاڙ به پئجي ويندي، جيئن ته سيپاري 2 سورة البقرة آيت نمبر 154 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنز الايمان؛ ۽ جيڪي خدا جي وات ۾ ماريا وڃن تن کي مُئل نه چئو، بيشڪ اهي جيئرا آهن، هاڻو! اوهان کي خبر نه آهي .

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

جڏهن شهيدن جي زندگيءَ جو هي حال آهي ته انبياءَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جيڪي شهيدن کان مرتبي ۽ شان ۾ بالاتفاق اعليٰ ۽ برتر آهن، انهن جي حيات هجڻ ۾ ڪهڙيءَ ريت شڪ ڪري سگهجي ٿو؟ حضرت سيدنا امام بيهقي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ حياتِ انبياءِ جي باري ۾ هڪ رسالو لکيو آهي ۽ ”دلائلُ النُّبُوَّة“ ۾ فرمائن ٿا ته انبياءَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ شهيدن جيان پنهنجي ربِّ عَزَّوَجَلَّ وٽ زندهه آهن.

(دلائلُ النُّبُوَّة، باب الدليل على ان النبي عرج به ... الخ، ۲ / ۳۸۸)

حضرت سيدنا امام اسماعيل حقي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين ٿا: نبين، ولين ۽ شهيدن جا جسم قبرن ۾ نه ته تبديل ٿيندا آهن ۽ نه ئي بوسيدا ٿيندا آهن ڇو ته الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي جسمن کي گوشت جي ڳرڻ سٺن جي خرابي کان محفوظ رکندو آهي. (روح البيان، پ ۱۰، التوبة، تحت الآية: ۴۱ / ۳۹۴)

حضرت علامه علي قاري رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين ٿا الله جي ولين کي پنهنجي حالتن (زندگي ۽ موت يقيناً ڪو به فرق ناهي ان لاءِ چيو ويندو آهي ته هو مرن نٿا بلڪ هڪ گهر کان ٻئي گهر ۾ تشريف ڪڍي ويندا آهن. (مرقاة المفاتيح، ڪتاب الصلاة باب الجمعة، الفصل الثالث، تحت الحديث: ۱۳۶۶، ۳ / ۴۵۹-۴۶۰)

شيخ عبدالحق محدث دهلوي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا؛ الله عَزَّوَجَلَّ جا ولي هن فاني جهان کان هميشه رهڻ واري گهر جي طرف روانا ٿي

ويندا آهن ۽ پنهنجي پرودگار وٽ زنده آهن انهن کي رزق ڏنو ويندو آهي، اهي خوشحال آهن ۽ ماڻهن کي ان جي خبر ئي ناهي.

(اشعة اللغات، ڪتاب الجهاد، باب حكم الاسراء ۳، ۴۲۳-۴۲۴)

حضرت شاه ولي الله محدثِ دهلي رحمته اللہ تعالیٰ علیہ غوثِ پاڪ رحمته اللہ تعالیٰ علیہ جي شان بيان ڪندي لکن ٿا. پاڻ رحمته اللہ تعالیٰ علیہ پنهنجي قبر شريف ۾ زندهه (ماڻهن) وانگر تصرف ڪن ٿا، (يعني با اختيار آهن). (همعات، همع 11 ص 61)

تھم نافرہے ترا غامر تر اسیف تری دم میں جو چاہے کرے دور ہے شاہ تیرا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

ڪتاب ”غوٺ پاڪ جا حالات“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! حُضُورِ غوثِ اعظم رحمته اللہ تعالیٰ علیہ جون وڌيڪ ڪرامتون ڄاڻڻ لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 106 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”غوٺ پاڪ ڪ حالات“ جو مطالعو فائديمند آهي هن ڪتاب ۾ شيخ عبدالقادر جيلاني رحمته اللہ تعالیٰ علیہ جون گهڻيون ئي ڪرامتون ۽ ان کان علاوه سندن جي ننڍپڻ جا واقعا علم ۽ پرهيزگاري، فرمان اوھان جي شان ۾ لکيل تعريفون ۽ اولياء ڪرام رحمهم اللہ تعالیٰ سندن سان گڏ عقيدت جو اظهار کي متعلق قول وغيره نهايت سٺي انداز ۾ ترتيب سان بيان ڪيا آهن، هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي شاخ تان هديتہ وني ڪري پاڻ به پڙهو ۽ ٻين اسلامي پائرن کي هن جو شوق ڏياريو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائيٽ

www.dawateislami.net کان هن ڪتاب کي پڙهي سگهجي ٿو ۽ ڊائون لوڊ (download) ۽ پرنٽ آؤٽ به ڪيو ويندو آهي.

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ اسان خُصُورِ عُوٺِ اعظم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي شان و عظمت ۽ ڪرامتن جي باري ۾ ٻڌو ته الله عَزَّوَجَلَّ سندن جي ولايت کي ايترو بلند مرتبي تي فائز فرمايو، جو مشائخ اولياء مان ڪو به اوهان جي برابر نه هيو ۽ نه ئي ڪنهن صاحبِ ولايت کان ايترو قدر وڌيڪ ڪرامتون ظاهر ٿيون جيتريون پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪا ظاهر ٿيون، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي نالي جي برڪت سان موذي جانورن کان نجات نصيب ٿي ويندي آهي ۽ مصيبت ۾ سندن کي پڪاريو وڃي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي عطا سان مدد فرمائيندا آهن، پيدائشي انڌن ۽ ڪوڙهه جي مريض اوهان جي در کان بينائي ۽ صحت جي دولت پائيندا هيا، مُڙدا اوهان جي ڪرامت سان زندهه ٿيندا، ماڻهو سندن جي دعا سان مالي نقصانن کان محفوظ ٿيندا، چور، ڌاڙيل، فاسق ۽ فاجر طرح طرح جي گناهن ۾ مبتلا ماڻهو سندن جي هٿ تي توبه تائب ٿيندا، اوهان جي بيان ۾ شريڪ ماڻهن تي مينهن جي پریشاني ٿيندي ته سندن جي حڪم سان ڪڪر صرف اجتماع جي شريڪ ماڻهن تي وسائڻ بند ڪري ڇڏيندا. سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو شان ۽ عظمت جو اندازو هن ڳالهه کان لڳائي سگهجي ٿو ته جڏهن 5 سال جي عمر ۾ سندن جي بِسْمِ اللهِ

جي رسم هئي ته پاڻ **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جي **أَعُوذُ بِاللّٰهِ** ۽ **بِسْمِ اللّٰهِ** کان پوءِ 18
سيپارا ياد پڙهي ٻڌائي ڇڏيا، ته هي منهنجي امڙ کي ياد هئا اها پڙهندي
رهندي هئي تنهنڪري مون ان جي پيٽ ۾ ئي ياد ڪري ڇڏيا هئا، الله
عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي تمام سڀني مقبول ٻانهن سان سڄي محبت ۽
الفت نصيب فرمائي ۽ انهن جي نقشي قدم تي هلڻ جي توفيق عطا
فرمائي.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مجلس توقيت جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! **الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** ستنن جي خدمت ۽ نيڪي
جي دعوت کي عام ڪرڻ جي لاءِ تبليغ قرآن سنڌ جي عالمگير غير
سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جي تحت هينئر تائين 97 کان وڌيڪ
شعبن جو قيام عمل ۾ اچيو ويو آهي انهن شعبن مان هڪ ”مجلس
توقيت“ به آهي توقيت مان مراد اهو علم آهي جنهن جي مدد سان دنيا
جي ڪنهن به جڳهه جي لاءِ پنج وقت جي سج اڀرڻ ۽ سج لهڻ، نصف
النهار جا وقت معلوم ڪيا ويندا آهن. ۽ صحيح قبلي جو طرف مقرر
ڪيو ويندو آهي. اعليٰ حضرت امام اهل سنت، مجدد دين ملت، پروانه
شمع رسالت، مولانا شاهه امام احمد رضا خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن** پنهنجي هڪ
خط ۾ هن علم جي اهميت متعلق فرمايو علامه ابن حجر مڪي **رَحْمَةُ اللهِ**
تَعَالَى عَلَيْهِ ”الزواجر“ ۾ هن ”علم“ کي فرض ڪفايه لکيو آهي. حوالو نماز
جي تصحيح جو مسئلو هجي يا روزي جي درستگيءَ جو، ان جا احڪام
علم توقيت سان لاڳاپيل آهي نماز ۽ روزي جو وقت ڪيپي يا نيڪ
قبلي جو مقرر ٿيڻ هن علم جي بغير ممڪن ناهي ڀلي مسجد جي

عمارت کان قبلي جو طرف معلوم ته ٿي سگهي ٿو پر قبلي طرف مسجد تعمير ڪرڻ لاءِ هن فن جو سمجهڻ ضروري آهي تنهن ڪري هن علم جي اهميت ۽ افاديت جي پيش نظر تبليغ قرآن سنٽ جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلام جي تحت بقاعده شعبو قائم آهي جنهن جو ڪم علم توقيت جي ذريعي مختلف جڳهن تي نماز ۽ روزن جا وقت صحيح نقشا تيار ڪرڻ سان گڏو گڏ ان علم کي عام ڪرڻ به آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مجلس توقيت هينئر تائين نه صرف علم توقيت جي اصول ۽ قاعدن جي مطابق بيشمار شهرن جا اوقات صلوٰه جا نقشا تيار ڪيا آهن ۽ ان سلسلي ۾ پڻ هڪ قدم وڌائيندي دعوت اسلامي جي مائه ناز مجلس آئي ٿي جي تعاون سان هڪ اهڙو سافٽ ويئر بنام ”اوقات صلوٰه“ به متعارف ڪرايو آهي جيڪو ڪمپيوٽر ۽ موبائل وغيره جي صحيح وقت جي ڄاڻ ۾ وڌيڪ مفيد آهي جيئن ته سافٽ ويئر جي ذريعي پوري دنيا جا تقريباً 27 لک جڳهن جڏهن ته موبائل ايپليڪيشن (Mobile Application) جي ذريعي تقريباً 10 هزار جڳهن جا صحيح نماز جا وقت ۽ قبلي جو طرف آسانيءَ سان معلوم ڪيو ويندو آهي. نظام الاوقات متعلق ڪنهن به قسم جو مسئلو يا تجويز هجي ته مجلس جي ذميدارن کان عالمي مدني مرڪز جي فون نمبر تي هن اي ميل ايڊريس (prayer@dawateislami.net) جي ذريعي رابطو ڪري سگهجي ٿو عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه باب المدينه ڪراچي مان مڪتب جي مخصوص وقت ۾ توقيت مڪتب ۾ ملاقات ڪري رهنمائي به وٺي

سگهجي ٿي.

الله ڪرم ايا ڪرے تجھ میں جہاں میں اے دعوتِ اسلامی تری دُھوم مچی ہو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

12 مدني ڪمن مان هفتي وار هڪ مدني ڪم ”هفتي وار ستن ڀريا اجتماع ۾ شرڪت“ به آهي

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! منا منا اسلامي ڀائرو! گناهن پري زندگي کان تائب ٿي ڪري نيڪي ڪرڻ ۽ نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ جي لاءِ ذيلي حلقي جي مدني ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺو. ذيلي حلقي جي ٻارنهن مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم هفتيوار ستن ڀريا اجتماع ۾ اول تا آخر شرڪت به آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ علمِ دين کان مالا مال اهڙي اجتماع ۾ شرڪت جون وڏيون برڪتون آهن. علمِ دين جي محفل ۾ شرڪت جو ثواب ملندو آهي ۽ علمِ دين سکڻ جي فضيلت جي باري ۾ حديثِ پاڪ ۾ آهي ته: جيڪو شخص علم جي طلب ۾ ڪنهن رستي تي هلي، الله عَزَّوَجَلَّ ان کي جنت جي رستي تي وٺي ويندو آهي ۽ طالبِ علم جي خوشنودي جي لاءِ فرشتي پنهنجا پر وڇائي ڇڏيندا آهن. (سنن الترمذي، ڪتاب العلم، باب ماجاء في فضل الفقه على العبادة، الحديث: ۲۶۹۱، ج ۴، ص ۲۱۲.)

هفتيوار ستن ڀريا اجتماع ۾ شرڪت ڪري علمِ دين حاصل ڪرڻ جون به وڏيون برڪتون آهن. اچو! هفتيوار اجتماع ۾ شرڪت

جي هڪ مَدَنِي بهار پيش ڪريان ٿو.

سينما گهر جي مالڪ جي توبه

بابُ الاسلام سنڌ جي مشهور شهر رَم رَم نگر (حيدرآباد) جي هڪ اسلامي پاءُ ڪجهه هن طرح ٻڌايو ته تقريباً 1991ع جي ڪنهن هفتي وار سُنن پري اجتماع واري رات جي ڳالهه آهي، منهنجي ملاقات هڪ سينما گهر جي مالڪ سان ٿي اهو شرابي ۽ گناهن جو عادي هو. مون انفرادي ڪوشش ڪري هن کي تبليغ قرآن و سُنن جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جي هفتيوار سُنن پري اجتماع جي دعوت پيش ڪئي، اهو مون سان گڏ هليو آخر دعا جي دوران سينما گهر جي مالڪ جي حالت تبديل ٿي وئي جڏهن ته دعا ختم ٿيڻ کان پوءِ به هن جون اڇگارون بند نه ٿيون. پوءِ هن ٻڌايو ته جڏهن دعا جي لاءِ هٿ ڪنيا ۽ اکيون بند ڪيون ته ائين لڳو جئين دعا جي بَرَڪت سان منهنجي دل جي سختي پري ٿي هئي، مونکي پنهنجا ڪيل گناهه ياد اچڻ، انهن جو انجام ڊڄائڻ ۽ خوفِ خدا عزوجل ۾ روئڻ لڳس. اهڙي طرح جنهن وقت منهنجي اک بند ٿي ائين مان پنهنجي پاڻ کي مدينه مٿوره ۾ سائي گنبد ڀرسان هر طرف نُور وسي رهيو هو. ٿوري ٿوري خُوشبو سان فضا مهڪي رهي هئي. مان ڪافي دير تائين سائي روضي جا جلوه پنهنجي دل کي مٿور ڪري ۽ روئيندو رهيس. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** گذريل گناهن کان توبه ڪري ڇڏي.

منا مٿا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سُنن جي فضيلت ۽ ڪجهه سُنن ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت،

شهنشاهہ نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشڪوٰة ج 1 ص 55 حديث 175)

ننهن ڪٿن جي سنت ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ جي رسالي 101 مدني گل مان ننهن ڪٿن جي سنت ۽ آداب ٻڌون ٿا.

جمعي جي ڏينهن ننهن ڪٿن مستحب آهن. ها جيڪڏهن وڏي ويا هجن ته جمعي جو انتظار نه ڪريو. (درمختار ج 9 ص 668) صدر الشريعت، بدرالطريقه مفتي محمد امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي بهار شريعت، جلد 3 ص 583 ۾ فرمائن ٿا: منقول آهي: ”جيڪو جمعي جي ڏينهن ننهن ڪئي الله تعاليٰ ان کي ٻئي جمعي تائين مصيبتن کان محفوظ رکندو ۽ ٽي ڏينهن وڌيڪ يعني ڏهه ڏينهن تائين. (مرقاة المفاتيح ج 8 ص 212 تحت الحديث 4422)

هڪ روايت ۾ هي به آهي ته جيڪو جمعي جي ڏينهن ننهن ڪئي ته رحمت نازل ٿيندي ۽ گناهه ڇڏندا. (درمختار و ردالمحتار ج 9 ص 668) (2) هٿن جا ننهن ڪٿن جي منقول طريقي جو خلاصو پيش خدمت آهي: پهرين ساڄي هٿ جي شهادت واري اڱڙ کان شروع ڪري ترتيبوار چيچ سميت ننهن ڪٿيا وڃن پر اڱوڻو ڇڏيو وڃي، هاڻي کٻي هٿ جي چيچ کان شروع ڪري ترتيبوار اڱوڻي سميت ننهن ڪٿيو، پوءِ هاڻي آخر ۾ ساڄي هٿ جي اڱوڻي جو ننهن

ڪٿيو وڃي. (درمختار و ردالمحتار، ج 9 ص 670، احياءُ العلوم، ج 1، ص 193) ﴿3﴾ پيرن جي ننهن ڪٽڻ جي ڪا ترتيب منقول ناهي. بهتر اهو آهي ته ساڃي پير جي چيچ کان شروع ڪري ترتيبوار آڱوٺي سميت ننهن ڪٽيو پوءِ کاٻي پير جي آڱوٺي کان شروع ڪري چيچ سميت ننهن ڪٽيو. (درمختار، ج 9 ص 670) ﴿4﴾ جنابت جي حالت (يعني غسل فرض ٿيڻ جي صورت) ۾ ننهن ڪٽڻ مڪروه آهي. (فتاويٰ عالمگيري ج 5 ص 358) ﴿5﴾ ڏند سان ننهن ڪٽڻ مڪروه آهي ۽ ان سان برص (يعني ڪوڙهه) جي بيماري ٿيڻ جو انديشو آهي. (ايضًا) ﴿6﴾ ننهن ڪٽڻ کان پوءِ انهن کي دفن ڪري ڇڏيو ۽ جيڪڏهن اڇلائي ڇڏيو ته به حرج ناهي. (ايضًا) ﴿7﴾ ڪٽيل ننهن بيتُ الخلا يا غسل خاني ۾ اڇلائڻ مڪروه آهن، جو ان سان بيماري پيدا ٿئي ٿي. (ايضًا) ﴿8﴾ اربع جي ڏينهن ننهن نه ڪٽڻ گهرجن، چوٽه ڪوڙهه جي بيماري ٿيڻ جو انديشو آهي البت جيڪڏهن اوڻيتاليهه ڏينهن کان نه ڪتيا هئا، اڇ اربع چاليهون ڏينهن آهي جيڪڏهن اڇ نه ڪتيا ته چاليهه ڏينهن کان وڌيڪ ٿي ويندا ته ان تي واجب ٿيندو ته اڇ جي ئي ڏينهن ڪٽي ان ڪري جو چاليهه ڏينهن کان وڌيڪ ننهن رکڻ ناجائز ۽ مڪروه تحريمي آهي. (تفصيلي معلومات جي لاءِ فتاويٰ رضويه جلد 22 صفحو 574، 685 ملاحظه فرمايو) ﴿9﴾ ڊگها ننهن شيطان جي نشست گاهه آهن يعني انهن تي شيطان ويهندو آهي. (اتحاف السادة للزبيدي ج 2 ص 653)

هزارين سئوٽون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏني حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سئوٽن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ

سنتن پريو سفر آهي. (101 مَدَنِي پھول، ص ۲۷)

عاشقانِ رسول، انهن سنتن کي پھول
ديڻي لڀي چلڻ، قافلن ۾ چلڻ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پريو

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي
وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو
موت جي وقت سرڪارِ مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾
داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**
ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

1... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

(3) رَحْمَتِ جَا سِترِ دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن.⁽³⁾

(4) ڇهه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽⁴⁾

...² افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

...³ القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

...⁴ افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابہ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (5)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (6)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

...القول البديع، الباب الاول، ص125

... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْنَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شَبِ قَدْرِ حَاصِلِ ڪَري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ڪريم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شَبِ قَدْرِ کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

...7 مجمع الزوائد، ڪتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305